

Norsk

Pris kr. 0,80

Hefte 1 1948

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*

Blant idioter.

Av Robert Darvas.

Utdrag av Ekspertklubben

Ø—V i faresonen. Øst åpner med 1 spar. Hva melder De nå som Syd med:

♠ E D 8 7

♥ 9

♦ E 10 7 5

♣ E Kn 8 6

Norsk Bridgeforbunds ferdighetsmerke.

Norsk Bridgeforbund tillater seg å innby
alle landets bridgespillere

til å delta i en turnering om sitt nye *ferdighetsmerke*, som vil bli utdelt forgylt, i sølv og i bronse.

Turneringen omfatter 16 oppgavespill, som byr på en rekke morsomme og interessante prøver — noen lette og andre vanskeligere. Hver den som oppnår det foreskrevne antall poeng, vil for framtiden ha et tegn på sin dyktighet i form av N. B. F.s ferdighetsmerke.

N. B. F. har gitt de kjente spillere Leif Christiansen, Astra, Ivar Dæhlin, Kløverknekt, William B. Herseth, Singelton, og Teddy Knudtson, A. B. C., i oppdrag å arrangere turneringen, og disse herrers navn er en garanti for at spillene er meget gode.

Hensikten med turneringen er på den ene side å komme i kontakt med flest mulig av landets bridgespillere, enten de er medlemmer av N. B. F. eller ikke, for på den måten å stimulere interessen for bridge. På den annen side er det av betydning å bedre N. B. F.s økonomi, slikt at forbundet kan få midler til å sette i verk instruksjonsvirksomhet innenlands og gjennomføre de representasjonsoppgaver (Europamesterskap, Nordisk mesterskap m. v.) som

N. B. F. står foran. Da turneringens ledere har stillet seg til disposisjon uten godtgjørelse, vil et eventuelt overskudd i sin helhet kunne brukes til å løse de oppgaver som påhviler forbundet.

Turneringen vil bli arrangert i tiden 1. til 7. mars, og deltagerne vil selv kunne velge sin spilledag innenfor dette tidsrom.

Anmeldelser sendes til Norsk Bridgeforbunds kontor, Jacob Aallsgt. 46, Oslo. Anmeldelsen må inneholde navn og adresse på den som anmelder laget (4 spillere), ledsaget av startkontingenten kr. 5.— pr spiller, altså kr. 20.— pr. lag. De som ønsker det, kan anmelde seg med parti, hvis ikke laget straks er klart.

Anmeldelsesfristen utløper 10. februar. På grunn av trykningsvanskeligheter kan etteranmeldelser ikke påregnes godtatt.

Da spillene er av den kvalitet at de vil gi deltagerne en lærerik og morsom spilleaften, og da N. B. F. håper at alle interesserte bridgespillere vil støtte forbundet i dets arbeid, går vi ut fra at turneringen vil bli omfattet med stor interesse.

Oslo, den 13. januar 1948.

Forbundsstyret.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 1

Januar 1948

19. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 55 93 34
Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniagt. 1. Tlf. 46 02 91

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81

Abonnement: Kr. 8,00 pr. år.

Lossalg: Kr. 0,80 pr. nummer

Norsk representasjonsbridge.

Det har vært slik til alle tider, at seierherrene har kunnet tillate seg ting som de beseirede ikke kan innlate seg på. Svensk suksess og norsk motgang i den senere tids nordiske bridgeoppgjør har animert våre venner på den andre siden av Kjølen til å gi oss gode råd med hensyn til lagoppstilling og kamptaktikk. Redaktør Jannersten i «Bridgetidningen» ber oss ikke misforstå at han tar seg «den frihet å diskutere årsakene til at norsk bridge ikke har hatt noen særlig fremgang i konkurranse med svenskene i det siste». Det skjer i all vennskapelighet og den beste mening, sier han.

Og det har han sikkert rett i.

Kvintessensen av hans analyse er at de norske nederlag vesentlig skyldes en enkelt spiller, som spiller «mer for galleriet enn for sitt eget lag», og at vi ikke bør bruke denne spiller for fremtiden. En ansett svensk dagsavis har forøvrig hevdet det samme i sin bridgepalte.

Det er ikke alminnelig, hverken i bridge eller idrett, at man i et lands fagpresse belærer det land man skal konkurrere med om hvilke personer det skal bruke eller la være å bruke på sine representasjonslag. Det alminnelige er at en laguttagnings betraktes som hvert enkelt lands indre anliggende, medmindre det gjelder en person som man av spesielle grunner ikke ønsker å kon-

kurrere med. La det derfor være sagt med en gang — for ikke å gjøre hr. Jannersten urett og for å fjerne selv det minste tilløp til misforståelser omkring denne sak — at det ikke er fra *motpartens* synspunkt denne spiller kritiseres.

Det er ikke vår hensikt med disse linjer å levere noe forsvarsinnlegg for den spiller det gjelder. Vi har her i bladet, både redaksjonelt og på annen måte, skarpt kritisert den sirkusaktige ekvilibrisme i meldeteknikken som svenskene i ham ser en eksponent for, og vi har i så måte fremdeles den samme oppfatning. Men det avgjørende er at vedkommende spiller ikke trenger noe forsvar. Han vil kunne forsvare seg selv, og det ved det beste av alle forsvarsmidler, nemlig ved å la *resultatene tale*.

Og her er vi ved kjernen, og ved det som har fått oss til å ta spørsmålet opp. Når det hevdes at denne spiller er ineffektiv, at han tross sin eminente kortbegavelse ikke fyller sin plass på laget, harmonerer det ikke med de notoriske prestasjoner han kan peke på, ikke minst fra den siste sesong. Faktum er at ingen annen norsk spiller har vunnet så mange krevende konkurranser som han, også i 1947. Han er således både Norgesmester for lag, Norgesmester for par, og den nest best plasserte i
(Forts. s. 10.)

BLANT IDIOTER

Av Robert Darvas.

Årene går og en ny slekt vokser opp, også en ny bridgeslekt. I dag er det kanskje mange som ikke en gang har hørt navnet Robert Darvas, den fantasifulle og elegante bridgeskribent og oppgavekonstruktør, som fra 30-årene av boltret seg i all verdens bridge-spalter, til udelt glede for leserne. Han var ungarer, og deltok gjennom en årrekke på det ungarske landslag, helt til han kom på kant med bridgeforbundet i sitt hjemland, som ekskluderte ham. Imidlertid fortsatte han som bridgeforfatter, og særlig hans korte, poengrike noveller var ypperlig skrevet.

Her i Norge har vi ikke hørt noe fra eller om ham siden krigen, men dr. Paul Stern har fortalt oss at han skal være i live, og fremdeles bosatt i Budapest. Som jøde har han imidlertid ikke kunnet eksponere seg under krigen, men eiendommelig nok har vi heller ikke i etterkrigstiden sett noen artikler av ham.

Vi bringer i dag en liten novelle av Darvas, «Blant idioter», som i sin tid sto i Wiener Bridgemagasin.

Telefonen kimte som besatt, og da jeg tok røret, hørte jeg en stemme si:

Har du noe fore i kveld? Ikke det, da får vi ta et slag kort hos min venn dr. Kollaps, kl. 9. Han bor i Storgaten 40.

— Vel, jeg skal komme. Var det i Storgaten 70 han bodde?

— Ikke 70, men 40.

— 70, men ikke 40?

— Vel, jeg tror vi får en hyggelig bridge.

Precis kl. 9 sto jeg utenfor Storgaten 70. Jeg ble av portvakten ført inn i et elegant rom hvor fire noe eiendommelige herrer satt ved et kortbord. I hvert av rommets fire hjørner satt en sykepasser i uniform. Det var en ganske merkelig forestilling.

Jeg hørte bare slutten på en meldeserie. Det lød seks kløver fra Nord, dobler fra Øst, pass hos de to andre.

Vest spilte ut ruter Ess og blindemann la opp, mens jeg stod bak spilleren.

Spillet er opplagt, tenkte jeg. 5

kløverstikk, 4 sparstikk, 2 stikk i hjerter og 1 i ruter.

♠ K D Kn 2
♥ K 6 4
♦ Kn 8 5
♣ E 8 3

♦ E

	N	
V	S	Ø
	S	

♦ 3

♠ E 5
♥ E 10 2
♦ K 7 4
♣ K D Kn 10 4

Imidlertid ble femmeren lagt fra bordet, Øst la treeren, mens Syd, uten et øyeblikks betenkning kastet ru. K.

Og plutselig forsto jeg sammenhengen, portvakten, sykepassere, de rare mennene ved bordet. Jeg var i et galehus, fire sinnsyke spiller bridge, under oppsikt av nevesterke karer.

Vest skiftet nå til hj. D. Spilleren stakk på bordet og brakte kontrakten i havn, idet han til slutt skviste Vest, som måtte holde både ru. D og gårdert

hj. Kn. (Etter å ha tatt fem runder trumf spilte han fire ganger spar, og hadde til slutt hj. 6 og ru. Kn på bordet og E 10 i hj. på egen hånd.

Nå kunne jeg ikke dy meg lenger:

— Den skvisen var elegant. Men hvorfor i all verden spilte De så dristig, når spillet var den rene matematikk. Hadde Vest tatt for ru. D, ville De jo gått bet med en gang.

Syd reiste seg opp av stolen, så på meg med et forakfullt blikk, og sa:

Så De ikke at kontrakten var dødsdømt og at det utelukkende skyldtes mitt blendende spill at det gikk så godt. Vest hadde meldt ruter to ganger. Øst hadde doblet, og det var opplagt at han ikke kunne ha flere enn én ruter. Beholder jeg kongen, fortsetter Vest med ruter, og jeg er ferdig. Derfor ofret jeg kongen og vant.

— De må unnskyldte, sa jeg, men jeg hadde ikke hørt meldingene, og forstod derfor ikke Deres spill. Tillater De at jeg presenterer meg, mitt navn er Norma.

— Og jeg heter Culbert, det gleder meg å lære Dem å kjenne. De har sikkert hørt tale om min sønn, han som har laget 2½ grandkonvensjonen og tre-minus-fire-regelen.

Imidlertid tok herrerne fatt på neste spill, som var dette:

<p>♠ E 5 2 ♥ 10 8 7 4 ♦ K 7 5 ♣ E 8 5</p>	<p>♠ Kn 9 7 3 ♥ Ingen ♦ D Kn 6 3 ♣ K D 10 7 2</p>	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ K D 10 8 ♥ 6 5 3 2 ♦ E 10 2 ♣ Kn 4</p>
	N											
V		Ø										
	S											
	<p>♠ 6 4 ♥ E K D Kn 9 ♦ 9 8 4 ♣ 9 6 5</p>											

Meldingene. *)

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 gr.	2 ♣	2 ♠	3 ♥
3 ♠	dobl.	pass	pass
pass			

Culbert spilte ut hj. Ess, hans makker kastet kløver. Syd fortsatte med K, D og Kn. i hjerter, Nord kastet ytterligere to kløver, samt en ruter.

Nå mente Culbert å spille ru. 9, men kom i skade for å trekke hjerter 9 i steden. Spilleren stjal med spar Ess, og Nord la spar 3.

— Saker De trumf, ropte jeg til ham. Er De blitt helt spikende gærn?

— Jeg gærn, sa han fornærmet, jeg er et geni, skal jeg si Dem, og hvis De kan vise meg noen annen måte å bete kontrakten på, skal jeg med glede forære Dem hele min formue, som mellom oss sagt er ganske anselig.

Jeg måtte med skam tilstå at han hadde rett. Det var den eneste måten å bete kontrakten på. Hvis nemlig Nord kaster en ruter på sp. Ess, da kaster Øst en kløver, og omvendt. I begge tilfelle vinnes kontrakten med dyp finesse i spar. Men i og med Nord kastet trumf, som han forøvrig ikke kunne få noen glede av, fikk han anledning til å vente å se hva Øst kastet. Dermed slapp han å forkaste seg, i det han i fjerde trumfrunde kunne kaste et kort i den fargen som Øst tidligere hadde renonsert på.**)

Nå var det Østs tur til å gi, og jeg plaserte meg bak ham. Spillet var dette:

♠ E D 9	♥ K 10 2
♥ K 6 5 2	♥ Kn 4
♦ K 8 6 4	♦ E D Kn 9
♣ D 9	♣ E K 5 4

Meldingene gikk:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♦	1 ♥	pass	1 gr.
2 ♣	2 gr.	pass	3 ♥
pass	4 ♥	pass	pass
pass			

Vest begynte med ru. 7. Nord satte kongen i. Øst stakk med esset, Syd la tieren.

Nå spilte Øst sp. 2 rett inn i saksen, fra sin konge! Et så avsyndig spill skul-

*) Når meldingene gikk som de gjorde, er det ikke fordi scenen er et galehus. I gamle dager meldte selv eksperten omtrent på den måten.

**) Her er det forøvrig Syds kort i minorfargene som gjør utslaget.

le ikke forekomme selv på et galehus, sa jeg til meg selv.

Øst merket min forbauselse — jeg var sikkert blek av opphisselse og sa:

— Har De glemt meldingene, her Normal?

— Nei, det har jeg ikke, forøvrig heter jeg ikke Normal, men Norma.

— Det er det samme hva De heter, men hvordan tror De Syds hånd ser ut?

Fem hjerter med Ess og D, fire kløver med Kn og sannsynligvis 10 i spissen, han har jo meldt grand etter to kløver, en ruter som han allerede har vist, og følgelig tre spar.

— Ja, der ser De. Spiller jeg ikke spar med en gang, får Syd tempo til å godspille to kløverstikk på hånden, som han da kan kaste bordets to spartapere på. Men slik som jeg spiller må han gå bet, såsant min makker har spar Kn. Derved får vi nemlig godspilt et sparstikk i tide. Culbert dekket med ru. K nettopp for å få meg til å fortsette med ruter, men jeg er nok litt for smart for ham.

Da jeg nå hadde blamert meg overfor tre av spillerne, satte jeg meg bak den fjerde. Spillet var:

♠ D 3 2		♠ 10 8 6 4				
♥ K 8 4		♥ 6 2				
♦ K Kn 8 7 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V	O	S	♦ E 5 3
N						
V						
O						
S						
♣ 9 4		♣ K D 10 5				
♠ E K 5						
♥ E D 10 7 3						
♦ D 10 4						
♣ 7 3						
♠ Kn 9 7						
♥ Kn 9 5						
♦ 9 6						
♣ E Kn 8 6 2						

Meldingene:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♥	2 ♦	3 ♣	dobl.
3 gr.			

Nord spilte ut ru. 7, Øst la treeren, Syd nieren og Vest tieren. Hvis jeg nå, kjære leser, betror Dem hva Vest gjorde i denne situasjon, vil De formodentlig beskyldte meg for å fortelle eventyr. Men jeg sverger ved den hellige kløver to: Veste spilte hj. D!

Ved å spille dette kort, vinner han tre grand, mens et hvilket som helst

annet kort på dette tidspunkt hadde ført til bet.

Syds dobling av 3 kløver fortalte at han måtte ha noe slikt som E Kn femte i fargen, og da måtte hj. K være hos Nord, hva ellers kan han ha meldt på.

Jeg skal ikke gå i detaljer, bare nøye meg med å opplyse at jeg blamerte meg igjen.

Siden har jeg alltid tatt det som en kompliment når noen har sagt at jeg spiller som en idiot.

REVIDERT VIENNA

av
ROLF BØE

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurranse, må man kunne Vienna til bunns, og hertil skulle Rolf Bøes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Heftet kr. 7,95

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

UNGE HANSEN

Rolf Bøe.

Det var stor oppstandelse i klubben da de fikk høre at unge Hansen hadde vunnet premien for årets vakreste spill. Vel hadde alle sammen ventet det, for det motspillet unge Hansen hadde presentert lå så langt over det som vanligvis presteres, det kunne vel nærmest betegnes som århundrets spill, men den dagen i klubben da unge Hansen fikk premien overlevert, den vil ingen av klubbens spillere glemme.

Unge Hansen selv forsto som vanlig ingenting av det hele. Han trodde bare han hadde gjort en tabbe — ikke av de store riktignok, men dog en tabbe. Og så hadde han spilt slik at han rettet opp denne tabben i det videre spillet, det var det hele. Og all den rosen han hadde fått — ros hadde han fått før uten at han forsto noe selv, men denne gangen var det så overveldende, så langt mer enn det alminnelige, at det gikk trill rundt for ham.

Det som var skjedd var følgende: I slutten av en viktig lagkamp var følgende spill kommet:

♠ Kn 6 4 2		♠ D 7			
♥ 8 4 3		♥ 10 9 7 6 5 2			
♦ 5 4		♦ E 8 6			
♣ Kn 10 9 8		♣ 5 3			
♠ E 10 3	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ 5 3
N					
V Ø					
S					
♥ E					
♦ K D Kn 10 2					
♣ E 7 6 2					
♠ K 9 8 5					
♥ K D Kn					
♦ 9 7 3					
♣ K D 4					

Ved det andre bordet var Vest kommet i 3 grand. Kløver var kommet ut, og Syd var meget stolt over det motspillet som satte ham istand til å bete. Syd hadde lagt liten kløver første gang, og Nord hadde beholdt stikket. Kløver var kommet igjen, og nå stakk Vest. Men så var han uheldig nok til å spille 4 ganger ruter, og på den fjerde ruter skilte Syd seg av med den siste kløverhonnøren. Og nå kunne Vest pakke sammen. Hadde han spilt bare

3 ganger ruter, kunne han etterpå slått hj. E og fortsatt med kløver. Syd ville ha kommet inn, og han kunne ta 2 hjerterstikk, men så måtte han spille spar til den kombinerte saksen.

Syd var mektig stolt over motspillet sitt, men det var ingen som ødela gleden for ham ved å fortelle at han kunne gjort det langt enklere ved å legge kongen og damen i de 2 første kløverrundene.

Det bleknet imidlertid fullstendig mot det motspillet unge Hansen leverte. Ved hans bord var Vest kommet i 5 ruter. Også her kom kløver ut, Vest holdt igjen en gang, men stakk den andre. Deretter kom hj. E, så ble en kløver stjålet, og en hjerter ble stjålet med ru. 10. Deretter fulgte en kløver til, som ble stjålet med esset på bordet.

Og her var det unge Hansen gjorde sin tabbe — som skulle få uanede konsekvenser for ham. Han synes så tydelig at Vest tok en liten hjerter på bordet, derfor hadde han stjålet med ru. 7. Nå, det var vel ikke så forferdelig farlig, de filleruterne hans hadde vel ingen betydning. Et øyeblikk hadde han fryktet kjeft, men han var blitt roligere igjen nå. Det eneste var kanskje hvis Nord skulle være spydig — og snakke om den gangen unge Hansen prøvde å stjele trumfesset.

Vest fortsatte med hjerter fra bordet, og stjal på egen hånd med ru. Kn. Deretter kom ruterkongen. Og nå reiste et problem av de store seg for unge Hansen. Han hadde treeren i hånden, men så kom han til å tenke på at det var en høyere ruter han hadde kastet bort på ruteresset. Hvis han nå fortsatte med ru. 3, måtte vel makker oppfatte det som styrkekast. Stakkars ham, hvis han ga styrke i en farge hvor han bare hadde 3 små. Da kunne han ødelegge hele spillet for makker. Her måtte gjøres noe. Unge Hansen var meget fornøyd med at han hadde husket denne detaljen i tide, og stolt

over sin egen dyktighet puttet han ru. 3 tilbake på plass og fant fram ru. 9.

Med det samme nieren kom på bordet kom det en strøm av lovprisninger fra Vest. Både Nord og Øst så forbauset opp, hva i allverden . . . ? Lagkameratene ved det andre bordet, som var kommet bort for å se på, forsto heller ikke noe, og at unge Hansen forsto ennå mindre enn de andre sier seg selv. Det var da vel ikke noe å skryte av — at han hadde gjort tabben god igjen ved å unnlate å gi styrkekast?

Det var heller ikke det Vest mente. For de forbausede tilhørere ble det etterhvert klart at Vest hadde planlagt et meget elegant innspill, hvor han i sluttposisjonen skulle gi fra seg et unødvendig trumfstikk, for i neste omgang å få et gunstig oppspill fra unge Hansen. Hvis han hadde lagt en spar på ru. E, som de fleste vel ville ha gjort, ville Vest fått istand følgende sluttposisjon:

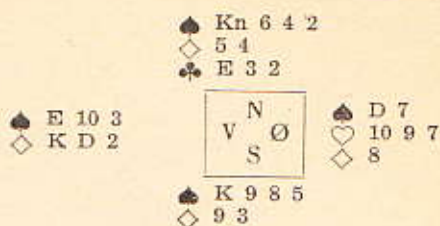

Nå kunne Vest spille ru. K og D, og fordi han hadde vært omhyggelig nok til å stjele med ru. Kn og 10 kunne han deretter sette unge Hansen inn på trumf. Det ville ikke hjelpe det spor om unge Hansen avblokkerte ved å kaste ru. 9 og ru. 7, han ville i så fall bli satt inn på treeren. Sparretur fra unge Hansen ville gi Vest resten av stikkene.

Tilskuerne var foreløbig mest begeistret for den elegante eliminasjonen som Vest hadde tenkt å få istand, men da Vest oppriktig imponert forklarte hvordan unge Hansen hadde krysset hans planer, da . . .

Slik som spillet utviklet seg, ble sluttposisjonen isteden:

Når Vest fortsatte med ru. K, var det ennå en sjanse. Hvis unge Hansen ikke passet på å kaste ru. 9, ville han i

neste omgang likevel bli satt inn, men kastet av ru. 9 var dødsstøtet for Vests iherdige forsøk. Nå var han solgt. Det nyttet ikke å fortsette med liten ruter, for Nord ville komme inn på femmeren, og returnere f.eks. liten spar. Øst kunne f.eks. legge liten, (likegyldig) unge Hansen ville legge återen, og måtte få sparstikk tilslutt.

Vest hadde full oversikt over spillet, og påpekte det fantastisk sikre ved nettopp å legge syveren i ruter på esset. Hvis unge Hansen hadde lagt nieren, kunne Vest fått istand en annen variant. I posisjonen ovenfor kunne han gått inn på bordet på ru. 8, trukket hjerter og lagt spar hos seg selv. Likegyldig hvilken av motspillerne som stjal, måtte spar komme i retur, og ved å peile riktig kunne Vest sikre seg begge sparstikkene.

Og så brøt det altså løs, unge Hansen ble overøst med komplimanger i en hittil uanet grad. Ingen av de tilstedeværende hadde noengang hverken sett eller lest om et så elegant motspill, og hvis dette spillet ikke ble regnet som alle tiders var det ikke rettfærdighet til her i verden.

DANSK BRIDGE

Danske kr. 7.— pr. år.

Redaktør: LEO PEDERSEN

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. — Telefon 41 21 81.

«Top-score» i Jotunheimen.

Av Joh. Dammerud.

I sin artikler om «naturbridge» pleier Joh. Dammerud som regel å være den tapende part, da hans originale og naive (?) motspillere — det være seg tømerhuggere, sykklamentuppede uskyldigheter eller sveitsiske skipsredere — ved sin selsomme spilleføring ofte scorer poeng som den konvensjonelle ekspert har vanskelig for å finne. I nærværende beretning forsøker forfatteren selv forlives å spille analfabet.

Red.

«Det var topp, makker», er en bemerkning som i turneringsbridge er like oppmuntrende for vinneren som den er irriterende for motparten. Mange spillere har den uskikk å triumfere for meget på motpartens bekostning. Skjønt det mange ganger kan være fristende, er det hyggeligere for alle parter at man lar det være.

I sommertiden spiller jeg nødig bridge, og en herlig august måned hadde jeg sammen med en venn henlagt min virksomhet til Jotunheimen, hvor vi hadde «topp-scoringer» av Besseggen, Glittertind, Galdhøpiggen og Fanaråken, alt sammen i strålende solskinn og under skyfri himmel. Fra Fanaråken en praktfull utsikt over Skagastølstindene, som i den krystallklare luft syntes å ligge kloss innpå oss. Overveldet av den mektige natur, kom vi om kvelden ned til det hyggelige Turtagrø. Bridge var meg uendelig fjernt.

Jeg ble brutalt revet ut av min naturglede, da min venn ble omfavnet av en dame, som uttrykte sin henrykkelse over at hun nu endelig skulle få seg en hyggelig bridge. Jeg må ha sett nok så mellomfornøyd ut, for hun henvendte seg straks til ukjente meg med forespørsel om jeg kjente det edle spill. I håp om å slippe dro jeg litt på det, men måtte innrømme at jeg hadde hørt om spillet og lest endel om det. Min følgesvenn trøstet meg med «hun finner sikkert ingen fjerdemann», men hun fremtryllet omsider en sympatisk ung mann,

parafinlamper og kort ble funnet frem, og vi ble benket til bridge i Turtagrøs ærverdige haller, mens de mektige jøtuler og jøkler sikkert undret seg over disse sølle menneskebarns selsomme anvendelse av denne skjønne sommerkvell. Damen ga meg et lynkurs i Culbertson og honnorstikk, og ble synlig lettet da jeg måtte medgi at jeg endog hadde hørt om Blackwood. Jeg trakk den sympatiske mann som makker, og som Nord ga han følgende kort:

♠	D	Kn	10	9	8	7										
♥	E	K	x	x												
♦	Ingen															
♣	K	x	x													
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 10px auto; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>									N		V	Ø			S	
	N															
V	Ø															
	S															
♠	x	x					♠	E	x	x						
♥	D	x	x	x			♥	Kn	10	x	x					
♦	9	x	x	x	x		♦	x								
♣	Kn	10					♣	E	D	9	x	x				
							♠	K	x							
							♥	x								
							♦	E	K	D	Kn	10	x	x		
							♣	x	x	x						

Nord åpnet med 1 spar, Øst (damen) passet. Jeg øynet en slem sjanse og meldte straks 4 grand. Nord svarte korrekt 5 ruter, og med to manglende ess fant jeg det rådeligst å passe. Sjelden har vel en pasmelding vakt slik bestyrrelse. Jeg fikk en ny leksjon i Blackwood, og en foreslo at vi skulle spille domino. Min følgesvenn som satt Vest syntes vi iallfall burde fullføre spillet, og spilte ut kløverknekt. Jeg gjorde da oppmerksom på at det var Nord som hadde meldingen 5 ruter. Ny fortvilelse, han hadde jo ikke en eneste trumf! Han kunne jo forlange utspill, men jeg henstilte til ham ikke å benytte seg herav. Øst spilte ut hjerter (det verste utspill), men ved forsiktig manøvrering (Hj. E., liten hj. til trumf, 5 ganger trumf og Sp. K.) fikk Nord kontrakten hjem. Etterpå fikk jeg en ny leksjon i Blackwood. Jeg hevdet at min melding var en gratismelding, og kunne ikke dy meg for å påvise at 5 ruter var den eneste ut-

gangskontrakt som står (4 spar betes med trumf ut), og vel å merke på Nord's hånd. 5 ruter hos Syd gir 3 betes:

I neste spill ga damen følgende kort:

♠	x					
♥	E K D Kn	x	x	x		
♦	x	x				
♣	x	x	x			
-						
♠	K D Kn 10					
	9 x x x					
♥	Ingen					
♦	8 7 6					
♣	x x					
		N V Ø S				
♠	Ingen					
♥	10 9 8 7 6					
♦	Kn 10 x x					
♣	Kn 10 x x					
-						
♠	E x x x					
♥	x					
♦	E K D x					
♣	E K D x					

Etter en hissig meldekamp med sparmelding hos Vest og hjerter hos Nord (6 hjerter ble doblet av Øst), meldte jeg som Syd 6 grand, men Vest stampet i 7 spar. Jeg hadde imidlertid fått blod på tann, og meldte 7 grand som ble doblet av damen i Øst. Utspill sparkonge. Da Øst hadde vanskeligheter allerede med sitt første påspill, antok jeg at hun hadde 5 hjerter, og kunne ikke dy meg for følgende «snakk i korta»: «Det er skviset i 3 farver i første stikk». Hun svarte: «Tøys, skvis kommer først i slutten av spillet», og la en ruter. Jeg tok utspillet med spares og spilte 4 ganger ruter, og hun måtte oppgi kløverholdet. Deretter 4 stikk i kløver og tilslutt 4 stikk i hjerter, ialt 13, og Øst måtte medgi at hun faktisk var skviset allerede i første stikk.

Det var kanskje ugalandt å skvisse en dame så tidlig, men bridge-feberen rant meg i blodet tross den vakre sommeraften, og jeg kunne føye to nye «topper» til mine erobringer i Jotunheimen.

Norsk representasjonsbridge.

(Forts. fra s. 3.)

Osloeliten, hvor han forøvrig var fra-værende en av kveldene, noe som trakk ham sterkt ned.

Når det hele sees i sammenheng, må altså konklusjonen bli: Den spiller som svenskene hevder er den minst effektive på norske representasjonslag, har

vært effektiv nok til å vinne de fleste norske turneringer av betydning i 1947.

Vi liker ikke å diskutere en sak via bestemte personer, og det er bare det noe malplaserede svenske opplegg som har fått oss til å gå veien om et konkret tilfelle.

Men det vi håper å ha fått fram er at våre uttagende myndigheter ikke må bli forledet til å tro, at krisen i norsk representasjonsbridge kan løses bare ved å fjerne en enkelt spiller. Hvem som skal brukes eller fjernes er en ting for seg, men la oss iallfall være klar over at krisen stikker dypere enn som så.

Brev fra leserne.

Vedlegger et spill fra en klubbturnering som tross sin enkelthet er ganske interessant etter min mening. Ikke en av de mange jeg har forelagt spillet har tatt poenget.

♠	9 6 3					
♥	D 7 6 4					
♦	8 7					
♣	E D 10 5					
-						
		N V Ø S				
♠	E K Kn 10 5					
♥	10 9 8 5 2					
♦	E					
♣	9 8					

Meldinger:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	pass	2 ♣	2 ♦
2 ♥	pass	3 ♥	pass
4 ♥			

Utspill liten ruter, og Syd fikk es-set. Så kom en hjerter, og Øst fikk kongen. En ruterretur ble stjålet, så kom annen trumf, og Øst kom inn igjen. Han returnerte spar, og da både sp. D og kl. K satt galt ble det bet.

Spillet er 100 % opplagt hvis Øst har hj. E, og sparfargen sitter 3-2, ved å ta 2 runder spar før den andre hjerte-en. Når Øst da kommer inn må han spil-

«KORT — HUSK»

Av R. F. Foster.

Under en foredragsreise i Storbritannia, hvor jeg talte om det såkalte «Pulmans hukommelses-system», var det mange ærgjerrige bridgespillere som spurte meg om jeg kunne gi dem en god «kort-husk». Jeg svarte at jeg kunne ikke gi dem noe slikt, men de kunne selv skaffe seg det hvis de bare ville bruke litt av fritiden til å trene seg opp.

Klagene gikk vanligvis ut på at «jeg eier ikke kort-hukommelse», eller «jeg kan aldri huske hva som er gått.»

Mange av dem fortalte meg at de hadde fått meget bedre kort-husk etter å ha fulgt mine råd, og kanskje det også er andre som har lyst til å prøve dem.

Det første vilkåret er at man går inn for å øve opp evnen til å konsentrere oppmerksomheten helt og holdent. Tenk ikke på noe annet enn den oppgave du er beskjeftiget med. Utsett ikke øvelsene til du sitter med et virkelig spill, for da er det andre hensyn som vil distrahere deg og få deg til å glemme den rene hukommelsestrening.

Korthukommelse atskiller seg ikke fra andre former for hukommelse. Det det kommer an på er alltid evnen til å *sammenligne*, til å se klart hva som er forskjellig og hva som er likt. Professor Bains har sagt det slik: «Alle våre kunnskaper er i siste instans bestemt av likhet med andre ting og forskjell fra andre ting.» Hvis du spør hva en half-

le ruter til dobbeltrenons eller kløver til Nords saks. Har han sp. D kan han ta den først, men så er det like vanskelig.

Er ikke dette den riktige spille-måten?

Med hilsen

Jac. A. Brekke.

Jo, men trumffargen må sitte 2-2 også.

R. B.

crown er, får du først vite at det er en engelsk sølvmynt. Der har du likheten med andre begrep du kjenner. Så kommer verdien, den angir forskjellen fra andre mynter.

Og her er øvelsene. Alt som trengs er en kortstokk, stillhet og ensomhet. Ingen ting må få høve til å distrahere deg.

1). Stokk kortene godt og del ut to hender på tretten kort hver. Sortér den ene hånden etter farver og legg kortene åpent på bordet, akkurat som en blindemann. Sortér så de kortene du selv har på hånd.

2). Tell det *samlede* antall kort i hver enkelt farve på de kombinerte hender og bit merke i rekkefølgen mellom farvene, regnet etter antallet, men uten hensyn til kortenes verdi. La oss si at det er to spar hos blindemann, tre hos deg selv, altså fem spar. Så fire hjerter hos blindemann, to hos deg selv: seks hjerter. Fire ruter hos blindemann, tre hos deg selv: syv ruter. Og til slutt tre kløver hos blindemann, fem hos deg selv: åtte kløver.

3). Legg nå alle blindemanns kort med baksiden opp, og prøv om du kan huske hvor mange kort det er i hver farve på de kombinerte hender. Ta dine egne kort som utgangspunkt. Legg nøye merke til hvordan kortene fordeler seg på hver farve, det vil si: prøv å huske antallet hos blindemann etter å ha tallet de kortene du selv har. Hvis du ikke greier det så svikter hukommelsen fordi du ikke har *sammenlignet* de to hender. Øv deg på dette en liten stund hver dag i en ukes tid eller mer, til du er helt sikker på at bare et blikk på den åpne hånden er nok til å si deg med bestemthet hvor mange kort det er i hver farve.

4). Når du er tilfreds med de frem-skrutt du har gjort hittil vasker du
(Forts. s. 18.)

Redaktør Halles turnering 1946.

Konkurransen var skarpere enn noen sinne og prestasjonene måtte veies på gulvekt for å finne rekkefølgen mellom de beste. Det var ytterst lite som skilte på toppen, og det var som vanlig kontrollspillene som måtte bli de avgjørende. Her skulle det en ytterst minutiøs gjennomgåelse til, og allikevel måtte vurderingen bli skjønsmessig. Men avgjørelsen er iallfall truffet etter juryens *beste* skjønn, og mer kunne den ikke gjøre. Her er resultatet:

Gruppe A. Nord-Syd.

1. Enok E. Stangeland - Karl Netland, Sandnes.
2. Omar Olsen - Leo Tvedt, Tysse-dal.
3. Sverre Hansen - Ambjørn Næss, Larvik.

Den videre rekkefølge ble: A. Paulsen - Finn Reid, Bygdøy, Rolf Kjelsen - Oskar Tronstad, Kr.sand. H. Holtan - Olaf Aune, Steinkjer. Bjarne Methi - Mathias Mathisen, Harstad. Aksel Haukland - Bergth. Johansen, Tromsø. Georg A. Berntsen - Aage G. Børresen, Larvik. Leif Andresen - Ivar Thorbjørnsen, Moss. Martin Uri - Thorvald J. Hoel, Harstad. R. Bang - K. Skjefstad, Oslo.

En utmerket innsats gjorde også disse:

Ole Hanserud - Bernh. Tandberg, Nesbyen. Arne Kotte - Ivar Tangen, Steinkjer. Hildeng L. Isachsen - John Abrahamsen, Bøle. Wilh. Braathen - M. Grini, Moss. Kristen Mørland - Jørgen Bugge Danielsen, Grimstad. Olav Andersen - Karl Fagnæs, Oslo. Eyvind Danielsen - Asbjørn Elvevold, Bardu. Trygve Eriksen - A. Grande, Odda. Trygg Eriksen - Erling Svanberg, Bodø. Karl Larsen - Helge Jensen. V. Aker. E. Eriksen - A. Smith, Storsand. Th. F. Egidius - Anton Heim, Ramstad. Anders Kyllø - Olav Raaen, Hegra. Kristofer Sandved - Sverre Heyraas, Steinkjer. Harald Berntsen - Sverre Bergland, Sandefjord.

Gruppe A. Øst-Vest.

1. F. Bie - Fr. Fredriksen, Kristiansand.
2. A. Lac. Tønnesson - O. Bjørdal, Moss.
3. Stanley Bøe - Bjarne Arvesen, Larvik.

Her var paret Bie - Fredriksen helt suverene, med perfekt meldeserie og kortføring i kontrollspillene. Den videre rekkefølge ble:

A. J. Falstad - Olav Falstad, Moss. Håkon Hoel - Fredrik Nielsen, Harstad. Karl Storli - Mauritz Andersen, Tromsø. Gustav Heber - Jens S. Heber, Bygdøy. Ernst Frantzen - Vigleik Borge, Tysse-dal. O. E. Wernes - Olav B. Stangeland, Sandnes. Osvald Haukås - Lasse Brunnes, Sandnes. Johs. Dalen - Axel Nicolaysen, Oslo. Oskar Stokker - Knut Eilevstad, Storsand. Torger Sandgren - John Haugvaldstad, Stavanger.

En utmerket innsats gjorde også disse:

Johan Schiefloe - Odd Schiefloe, Steinkjer. Thorstein Lund - Harry Lauritzen, V. Aker. Jørgen Jorde - Gunnar Thorberg, Nesbyen. O. Larsen - J. Jordal, Odda. Paulus Bjerke - Yngvar Jørgensen, Porsgrunn. Olaf Olsen - Rolf Hermandsen, Bøle. Lars Monssen - Martin Didriksen, Bardu. Phillip Hansen - Ole Svendsen, Larvik. Finn Jervell - Axel Undall, Steinkjer. Ragnar Andersen - Theodor Lia, Notodden. Erling Naper - A. Ertzhus, Sandefjord. Ørnulf Holmen - Torleif Petersen, Bodø. Karl O. Kristiansen - Kaspar Øvstedal, Vågmot. Engedal - Asbj. Gundersen, Grimstad. O. Aanestad - M. Røe, Stavanger. Arthur Stokke - Eilif Hegseth, Hegra.

Gruppe B. Nord-Syd.

1. Oskar Gravåsen - John I. Hegseth, Meråker.
2. Kåre Pedersen - I. H. Jacobsen, Leirsund.
3. Erling Krogh - Odd Lingjerde, Koppang.

Den videre rekkefølge ble:

P. Grefstad - Sv. Riksvold, Gartland. Erling Skjelle - Jens Skjelle, Skiptvet. Osvald R. Mæhle - Sverre Nilsen, Oslo. Marie Herheim - Signe Schreiner, Gjøvik. Knut Fredrik Ødegaard - Kristian Lie, Vågåmo. Eyvind Danielsen - Asbjørn Elvevold, Bardu. G. Heber - J. S. Heber, Bygdøy. Einar Letting - Karl Jahren, Halden. Henry Holt - Roald Myrvang, Haga. D. Høyer - Jensen - M. Erichsen, Oslo. Odd Andersen - Arne Barlindhaug, Tromsø. Sigurd Hermansen - John Abrahamsen, Bøle.

Pen innsats leverte også disse:

Trygg Eriksen - Erling Svanberg, Bodø. Magnus Granestad - Olav Granestad, Sauda. H.Aamnes - Hjørdis Aamnes, Harstad. Hallvard Bråthen - Torfinn Torsæter, Brandbu. Gunnar Paulsen - Berner Tverås, Grønfjelldal. Aage Andersen - Karl Olsen, Rjukan. S. Lunestad - Ivar Berge, Øystese. Signe Helliessen - Inger Johanne Hauge. Ellinor Jervell - Bodil Dammerud, Oslo. Nicolai Skjelle - Steen Skjelle. Søren Tangen - Gudmund Tangen, Jådåren. Ola Tolgensbakk - Lars Hulbækdal, Tolga. V. B. Nicolaysen - Chr. Schøien, Sarpsborg. Olav Ramberg - Erik Dalslium, Tynset. N. P. Heisholt - P. Bjerke, Porsgrunn. A. Grande - T. Eriksen, Odda. Anton Bratt - Einar Grytdal, Trondheim. Ragna Opheim - H. Opheim, Langhus. Eystein Kvam - Rivert Sponnich, Orkanger. Rolf Sandvik - Egil Holter, Oslo. Thor Arebø - Olaf Julsrud, Gjøvik. Kristina Johnsen - Ingolf Johnsen, Hokksund. Kristoffer Aarskog - Lauritz Skålevik, Fitjar. Bjørn Fjertoft - Monrad Fjertoft, Fjertoft. Andreas Hermstad - Olaf Munkeby, Kopperå. Robsahm Arnesen - Hilmar Aslaksen, V. Aker. Nils Ytterbø - Arnt Løken, Rjukan. Eigil Holth - Ellen Stockflett, Oslo. Elise Faarlund - Th. Faarlund, Arnes. Jens Galtung - Tupsi Galtung, Moss. Bj. Morris - Th. Pedersen, Mosjøen. Olav Johansen - Martin Stokke, Gartland. Erik Herbjørnsen - Helge Johansen, Drammen. Sigmund Liset -

Asbjørn Alsterberg, Valen. Karl J. Sørensen - N. Chr. Sørensen, Gåsland. G. Revelsrud - Lars Berg, Holm.

Gruppe B. Øst-Vest.

1. Odd Stein-Hansen - Torbjørn Holter, Oslo.
2. Asm. Kjenstad - Tr. Sunde, Gartland.
2. Oskar Svartedal - Johs. Torp, Skiptvet.

Det førstnevnte paret vant overlegent. De to neste sto helt likt, selv kontrollspillene ble ført nøyaktig på samme måte, stikk for stikk. De deler anenplassen.

Den videre rekkefølge ble:

Arne Letting - Eilert Magnussen, Halden. G. Larsen - L. Høyer, Oslo. Karl Storli - I. Mauritz Anderssen, Tromsø. Inge Ælstad - Ivar Iversen, Gartland. A. Todal - Odm. Skjøberg, Orkanger. K. O. Kristiansen - Kaspar Øvstedal, Vågåmo. Reidar Nielsen - Oscar Jacobsen, Leirsund. Randi Hersetth - Inger Farup, Oslo. Makken Rostad - Håkon Skattum, Gjøvik.

Pen innsats leverte også disse:

Th. Kulseng - Alfon Frønum, Harstad. Dora Gudbrandsen - Ingulf Gudbrandsen, Harstad. Leif Røen - Odd Fjeldstad, Sarpsborg. Petter Stølen - Ståle Fjertoft, Fjertoft. Odd Narud - Aage Dahl, Rjukan. Jacob Johnsen - Y. Jørgensen, Porsgrunn. G. J. Berge - L. M. Berge, Øystese. Torbjørn Taugbøl - Erik Holan, Skogn. Rolf Wiik - Kjell Grongstad, Namsos. Karl Solbakken - Nils Haugen, Sigdal. N. Johansen - Olaf Bjerke, Trondheim. Olaf Olsen - Rolf Hermansen, Bøle. Th. Straum - Carl N. Myhre, Mosjøen. Thorstein Lund - Harry Lauritzen, V. Aker. Bjarne Mørck - Anton Sørensen, Rjukan. A. J. Lingjerde - Aage Westgaard, Koppang. Sigurd Tenddel - Martin Kværnmo, Kopperå. Erling Brusletto - Paul Endrestøl, Geilo. Rolf Pettersen - Birger Johansen, Drammen. Nils Aschim - A. Hellum, Brandbu. Liv Koren - Fr. Koren, Moss. Olav Larsen - Ivar Jordal,

Aimar Andreassen - Trygve Olsen, Sarpsborg. Ole Evju - Sverre Jansen, Drammen. Per Bendigsen - Solveig Bendigsen, Oslo. Sigurd Jacobsen - Ivar L. Berg, V. Aker. Hilmar Teien - Kåre Berg, Holm. Ingeborg Søegaard - Margit Werner Larsen. Halvor Stene - Erling Stene, Jådåren, Bernhard Dahl - Sverre Aadde, Meråker. Arthur Frostad - Viktor Klausen, Bergen. Lars Monsen - Martin Didriksen, Bardu. Magnus Torgrimsen - Morten Kals, Grønfjelldal. Gert Aas - Harald Solvang, Tynset. Harald Henriksen - Bjarne Lunestad, Fitjar. Marie Baade - Klara Egedal, Stavanger. O. Eggen - A. Kjørstad, Ronglan. Trygve Sagbakken - Per Tolgensbakk. Olai Hamre - Lars Hefte, Valen. John Linnerud - Johan Bjørndal, Haga.

Gruppe C. Nord-Syd.

1. Helge Svarteberg - Arnfinn Brusletto, Geilo.
2. Ola Duun - Torbjørn Rosten, Bergsmo.
3. Torbjørn Moe - Rasmus Tommasen, Fitjar.

Den videre rekkefølge:

Hans Kr. Bøyesen - Fredrik Hesselberg, Medal. H. Pettersen - Fr. Pettersen, V. Aker. Eyvind Danielsen - Asbjørn Elvevold, Bardu. Aksel Sæther - Alfred Benum, Jådåren. Hallvard Bråthen - Torfinn Torsæter, Brandbu. Marie Baade - Klara Egedal, Stavanger. Johan Tansemb - Kr. Schouverøe, Eidsvoll. Asbjørn Aakvik - Helge Aakvik, Skjelsviksjøen.

God innsats:

Ansgar Kristiansen - Rolf Kristensen, Kirkenes. Trygve Svartås - Olav Stene, Trondheim. Søren Tangen - Gudmund Jønnum, Jådåren. Gunnar Paulsen - Berner Tverås, Grønfjelldal. Lars Hulbækklad - Ola Tolgensbakk, Tolga. Signe Helliesen - Inger Johanne Hauge, Stavanger. Karl Larsen - Helge Jensen, V. Aker. Rafael Hammer - Erling Hammer Steinkjer. Oddvin Solheim - Trygve Skorven, Kvammen.

Gruppe C. Øst-Vest.

1. Einar Lien - Audun Hegrenæs, Kvammen.
2. Lars Monssen - Margit Didriksen, Bardu.
3. Ivar Ingebrigtsen - Birgit Ingebrigtsen, Geilo.

(Forts. s. 18.)

Rolf Bøe:

Begynner - Bridge

Skrevet spesielt for nybegynnere, men passer ypperlig også for alle viderekomne, unntatt de rene eksperter.

Utdrag av presscuttalelsene:

Det har vært vanskelig å finne bøker en trygt kan anbefale for den store skare som hvert år ønsker å ta fatt på bridge-spillet. Rolf Bøe har imidlertid lykket så godt at vi trygt kan anbefale boken som julepresang.

Sverre Haagensen i Verdens Gang.

Boken er meget godt skrevet De tidligere skrevne bøker har alle den feil at de er for vanskelige for begynnere, men denne boken er meget lett-fattelig Som lærebok i bridge vil jeg anbefale den på det varmeste.

Böckmann Pedersen i Tonsberg Blad.

Fremstillingen er klar, grei og oversiktlig.

Erling Wagle i Dagbladet.

Det er meget godt å si om denne boken . . . Den tynger ikke med for lærde og omfangsrige utredninger, men gir i et greit og lett språk det som trengs . . . Nybegynneren har her en god basis for sin utvikling, og en hel del alminnelige spillere trenger uten tvil den dosis viden som de her får på en måte som hverken trettet eller anstrenger. Jeg gjentar — boken er god.

Isak Nielsen (Sadar Sahib) i Norsk Bridgemagasin.

HANCHE

E K S P E R T K L U B B E N

Nye retningslinjer i Ekspertklubben 1948.

Flere oppgaver. Ny poengbedømmelse. Diplom for god prestasjon.

Vi innbyr herved til deltagelse i Ekspertklubbens oppgaveturnering 1948. Deltagelsen er selvfølgelig helt gratis, den eneste betingelsen vi stiller er at loseren er abonnent på Norsk Bridgemagasin.

Ekspertklubben er åpen for alle kategorier av spillere. Vi vil prøve å legge oppgavene slik an at alle, både eksperter og den almindelige landeveistravener, vil ha utbytte av dem.

Forutsetningen for oppgavene er at motspillerne og makker er førsteklases spillere, som vanligvis — hvor intet annet er nevnt — spiller siste Culbertson med Blackwood og spørremeldinger. Med «Culbertson» forstår vi den meldeteknikk som de fleste av våre toppspillere bruker under navn av Culbertsons system. Det behøver ikke alltid være slavisk, der hvor sunn fornuft tilsier at systemet brytes. Vi garanterer heller ikke at det aldri kommer bloffmeldinger fra motparten.

Våre kommentarer gis alltid etter Culbertson, men i oppgaver hvor det ikke uttrykkelig er forbudt er det full adgang til å bruke andre systemer.

Ekspertklubben arrangeres i år på en litt annen måte enn tidligere. Etter manges oppfordring gir vi 4 oppgaver i hvert nummer, fortrinnsvis meldeoppgaver, som vi har forstått er mest populære.

Poengbedømmelsen blir også ny i år. I stedet for det tidligere litt stivbente system, enten riktig eller galt, vil vi innføre en beregning hvoretter det gis 5 poeng for den løsning som redak-

sjonen mener er den beste, og fra 4 til 1 poeng for andre løsninger som ikke direkte kan betegnes som gale.

Som vanlig vil de 3 deltagerne som ved årets slutt har oppnådd flest poeng få sølvpremier. Desuten vil alle som har oppnådd en bestemt poengsum, som fastsettes senere, få et diplom for god prestasjon. Her må vi imidlertid, for ikke å få alt for meget arbeid, anmode leserne om selv å holde rede på hvor mange poeng de har fått. Når året er omme oppgir vi hvor mange poeng det skal til for å få diplom, og de leserne som mener de har krav på et sådant må sende oss en meddelelse om hvor mange poeng de mener de skal ha, og i hvilke oppgaver de har fått dem.

For de beste løsninger av oppgavene i hvert nummer utdeler vi 3 premier. Første premie er 2 korstokker i etui fra firma Emil Moestue A/S, annen og tredje premie er bridgebøker med forfatterens dedikasjon. (Hvis den kan skaffes. Ellers vil vi sende en hilsen i boken.) Disse premiene utdeles eventuelt ved loddtrekning.

Som vanlig kan redaksjonens løsninger og poengberegning innankes for Ekspertklubbens appellkomite. Denne komiteen kan imidlertid aldri gi ferre poeng for en oppgave enn redaksjonen har gjort, heller ikke kan den blande seg in i detaljspørsmål som f. eks. om en løsning skal ha 2 eller 3 poeng.

Og så ønsker vi deltagerne lykke til.

JANUAROPPGAVENE

Oppgave nr. 1.

Ingen i faresonen. Meldingene har gått:

Nord:	Syd:
1 ♡	2 ♠
3 ♣	?

Hva melder De nå som Syd med:

♠	8 5 3
♡	K 10 8
♠	E K Kn 7 6
♣	Kn 4

Kort begrunnelse.

Oppgave nr. 2.

Ingen i faresonen. Øst har åpnet med 3 hjerter. Hva melder De nå som Syd med:

♠	E K D Kn 8 7
♡	8
♠	E D 10 4
♣	8 5

Kort begrunnelse.

Oppgave nr. 3.

Øst-Vest i faresonen. Øst åpner med 1 spar. Hva melder De nå som Syd med:

♠	E D 8 7
♡	9
♠	E 10 7 5
♣	E Kn 8 6

Kort begrunnelse.

Oppgave nr. 4.

♠	8 4 2	♠	9 7 5
♡	E 6	♡	9 4 3 2
♠	E 4	♠	8 6 2
♣	K D Kn 9 8 5	♣	6 4 2

	N	
V	Ø	
	S	

Meldingene har gått:

Syd:	Nord:
1 ♠	2 ♣
2 gr.	4 gr.
5 ♡	5 gr.
6 ♠	7 gr.

Vest begynner med sp. D. Har Øst idetheletatt noe å si i dette spillet, og hva kan han i tilfelle gjøre? Kort begrunnelse.

For riktig løsning av disse oppgavene stiller vi opp de vanlige premiene. Løsningene sendes til Rolf Bøe, Eugeniagt. 1, Oslo, innen 10. mars. Merk konvolutten «Eksperklubbens januarkonkurranse».

LØSNING TIL OKTOBER- OG NOVEMBEROPPGAVENE.

Oppgave nr. 19.

Ingen er i faresonen. De sitter med

♠	E D 9 5
♡	E K Kn
♠	E D 6
♣	E K 7

De åpner med 3 grand, og Deres makker melder 4 hjerter. Hva melder De nå? Begrunnelse.

Svar: De skal melde pass. Jada, vi vet De har 7 HS, men det har De allerede fortalt, og De skal ikke melde 2 ganger på De samme kortene. Makker *vet* at De har 7 HS, og når han likevel ikke kan ta noe sleminiativ må han være uhyre tynn.

Makkers eneste grunn til å si 4 hjerter må være at han anser denne kontrakten for sikrere enn 3 grand. Han har kanskje 5 eller 6 små hjerter. Hvis han ikke har damen, og ikke innkomst, blir hans hånd stikklos i grand, mens den i hjerterkontrakt gir minst 2 stikk.

Oppgave nr. 20.

♠	9 6 4
♡	K 7 5
♠	E D 10 8 4
♣	K 3

	N	
V	Ø	
	S	

♠	E 7 5
♡	E D Kn 10 6 4
♠	Kn 3
♣	D 8

Syd spiller 4 hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med sp. K. Hvordan vil De spille som Syd? Begrunnelse.

Svar: De holder sp. E tilbake, men stikker neste gang. Så trekker De ut motpartens trumf, og deretter tar De ruterfinessen. Hvis Øst har kongen er Deres håp at han har kl. E og ikke flere spar. Da må De vinne.

Enkelte av løserne har valt å trumfe bare 2 ganger, idet de hevder at Syd må beholde hj. K på bordet som innkomst til ruterne. Øst kan være infam nok til å holde ru. K tilbake en gang, og da får Nord ikke noen innkomst. Det stemmer ikke, for hvis De trumfer ut, og Øst ikke har spar igjen, må han sette bordet inn på kløver eller ruter. Han kan ta Kl. E først, det er alt.

Og det kan være farlig å la være å trumfe ut, hvis f. eks. Vest har 3 hjerter og singel ruter.

Oppgave nr. 21.

♠ 10 8 7 5 4
 ♥ 9 4
 ♦ D 9 6 4
 ♣ 5 3

N
V Ø
S

♠ E K D Kn 6
 ♥ E K 8
 ♦ E
 ♣ E K 7 6

Syd gir, ingen i faresonen. Angi det beste meldingsforløpet under forutsetning av at motparten bare melder pass. Begrunnelse.

Svar: Meldingene bør gå:

Syd:	Nord:
2 ♠	4 ♠
5 ♣ ?	5 ♦
5 ♥ ?	5 gr. (6 ♣)
7 ♠	

4 spar viser som bekjent minst damen fjerde eller fem små trumf, benekter ess eller konger, og viser minst 2 kort i hver farge. Under disse omstendigheter må en spørremelding være et direkte spørsmål etter 3. kontroll, Nord har jo fortalt at han ikke har 1. eller 2. kontroll i noen farge. Svaret på den første spørremeldingen viser 3. kon-

troll i ruter og kløver, og svaret på den andre viser 3. kontroll i hjerter, og — om De vil — 4. kontroll i kløver.

Spørreskjemaet kan selvfølgelig innrettes på mange måter, men bare De har fått tak i poenget — 4 spar fra Nord, og at en spørremelding etterpå er et direkte spørsmål etter 3. kontroll, får De poeng.

Oppgave nr. 22.

♠ D 8 5 3 2
 ♥ E Kn 4
 ♦ E K 8 4
 ♣ 5

N
V Ø
S

♠ E 7
 ♥ D 6
 ♦ D Kn 9 7 5
 ♣ E D 8 4

Syd gir, alle i faresonen. Meldingene:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♦	pass	2 ♠	3 ♥
pass	pass	4 ♦	pass
6 ♦			

Vest spiller ut hj. 5. Hvordan vil De spille som Syd? Begrunnelse.

Etter Østs 3 hjertermelding er det grunn til å frykte at hj. 5 er en singelton, og De må derfor straks bruke esset. Så må De straks prøve kløverfinessen, som holder. Deretter stjeler De en kløver, slår en ruterhonnør på bordet og går hjem på trumf. Sitter ruterne 2—2 er alt over. De spiller hj. D, som Øst må stikke. Siden kan De komme inn på bordet ved å stjele Deres siste kløver, og på hj. Kn forsvinner spartaperen.

Skulle trumfen derimot sitte 3—1 er Deres største sjanse til å vinne at Øst bare har 1 spar og 1 ruter. Slett ikke utenkelig, i tilfelle har han meldt 3 hjerter på K syvende, ingen spar og ruter, og K Kn 10 fjerde i kløver. De stjeler en kløver, hjem på sp. E, og den siste trumfen trekkes ut. Deretter slår De kl. E, og spiller så hjerter. Øst kommer inn, men kan bare ha hjerter igjen, og må spille tilbake til bordets knekt. De kaster selv spartaperen.

RESULTAT AV SEPTEMBER- OG OKTOBERKONKURRANSEN

4 poeng: R. Dick-Henriksen, Oslo, Arvid Evjen, Tromsø, Th. Iveland, Birketveit, O. R. Mæhle, Sandnes, Tor Lynneberg, Oslo.

3 poeng: Aage Bruvoll, Florø, M. Didriksen, Bardu, Olav Kristiansen, Narvik, Magnhild Rinnan, Trondheim, Leo Tvedt, Tyssedal, E. T. Waage, Bergen.

2 poeng: Reidar Aadne, Oslo, Kristian Arnesen, Oslo, Oluf Bjerck, Florø, Jac. A. Brekke, Ø. Aker, A. Børsum, Røa, Alf Carlsson, Tonsberg, Jens Fraas, Grorud, Tormod Gjestland jr., Herøya, H. J. Grundt, Oslo, Håkon Gunnes, Skiens, Albert Gustavsen, Asker, D. Hvalrygg, Nøtterøy, Birger Johansen, Drammen, Thoralf Larsen, Tyssedal, Harald Lund, Lilleaker, Johan Mellbye, Brønnøysund, Henning Riise, Hamar, Ellinor Solberg, Trondheim, Bjarne Sundé, Florø, Kristian Svenning, Narvik, Bjarne Sylvén, Oslo, T. Taugbøl, Skogn st., Håkon Tokle, Isfjorden, Elias Tønnesen, Madla pr. Stavanger.

1 poeng: Jan Bothner, Harstad, Per Bø, Fåvang, E. Caspersen, Strømmen, R. Hjelle, Bergen, Hans Jacobsen jun., Vestby, Olav Kjerpeseth, Telemark, Johan Lie, Mo i Rana, Harald Neergaard, Sandnessjøen, Karl Netland, Vold på Jæren, Olav Steinoygard, Saks- haug, L. Stormbo, Oslo, Torolv Tveiten, Steinkjer.

For augustkonkurransen skal D. Hvalrygg, Nøtterøy, ha 2 poeng.

Ved loddtrekning ble premiene vunnet av følgende:

Septemberkonkurransen: 1. premie, 2 kort-

stokker i etui fra firma Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av fru Magnhild Rinnan, Trondheim, og 2. premie, kr. 10,— i kontanter, av Grorud st.

Oktoberkonkurransen: 1. premie: R. Dick-Henriksen, Akersborg Terrasse 15, Oslo, og 2. premie: M. Didriksen, Bardu.

Premiene blir sendt vinnerne i posten.

Halles turnering.

(Forts. fra s. 14.)

Nærmest premievinnerne kom fjortenåringen Henning Riise, pr. Hamar, som opplyser å ha hatt onkel Bob til makker og far og mor på den andre siden. Flott levert!

Den videre rekkefølge:

Gunnar Rosten - Peder Ekker, Bergs- mo. Nils Aschim - A. Hellum, Brandbu. Thorstein Lund - Arry Lautitzsen, V. Aker. Astrid Brunæs - Ågot Friis, Oslo. Buthe Johanne Bang - Ingeborg Holthe pr. Hønefoss. Magnus Torgrimsen - Morten Kals, Grønfjeldal. Odvar Christensen - Odd Edvarsen, Kirkenes. Harald Græsmoe - Arvid Danielsen, V. Aker. Hallvard Brusletto - Ragnvald Brusletto, Geilo. Lars Hoelseter - Johan Berger, Eidsvoll.

God innsats:

Erling Kjesbu - Guneri Wålen, Steinkjer. Per Tolgensbakk - Trygve Sagbakken, Tolga. Sv. Tessen - Olav Rostad, Jådåren. P. Lundeby, Braskereidfoss. Sigmund Liset - Gabriel Tofte, Valen. Else Kink Bergan - Nils Asmyhr, Rødberg. Ingar Aakvik - Julius Aakvik, Skjelsviksjøen. Halvor Stene - Erling Stene, Jådåren.

«Kort-Husk».

(Forts. fra s. 11.)

kortstokken og gir to hender slik som før. Bry deg ikke om antallet i de enkelte farver, men konsentrer deg om *honnørene* i de kombinerte hender, og sammenlign antallet med det antall honnører du mangler. Sett at blindemanns spar er Ess, x, dine k, 10, x. Du mangler altså D, Kn. Blindemann har Hj. Kn., du har ingen honnører, følgelig mangler du Ess, K, D, 10. Blindemann har ingen ruter, men selv har du K, 10,

Bridgetidningen

Redaktør og ansvarlig utgiver

ERIC JANNERSTEN

Drottninggatan 112,

STOCKHOLM

Pris sv. kr. 10,— (ca. kr. 13,80 norske)

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. - Telefon 41 21 81.

A K T U E L T

1. runde i Norgesmesterskapet.

Grong Br.kl.—Nauma, Namsos	82—78
Namsos Br.kl.—Tømmerås Br.kl.	93—67
K. K. 34, Steinkjer—Mære Br.kl.	105—55
Levanger Br.kl.—Skogn Br.kl.	96—64
Ogdal Br.kl.—Verdal Br.kl.	86—74
Forcingkl., Tr.heim—Ranheim Br.kl.	86—74
Centrum, Tr.heim—Last Trick, Tr.heim	98—62
Fannrem Br.kl.—Orkanger Br.kl.	94—66
Kontrakt, Alesund—Aalesunds Klub- selskab	89—71
Kristiansund Br.kl.—Honnørklubben, Kr.sund	87—73
Raumaknektene, Andalsnes— Veblungnes Br.kl.	81—79
Molde Duplikatklubb—Isfjorden Br.kl.	81—79
Måloy Br.kl.—Nordfjordeid Br.kl.	93—67
Bergens Håndv. og Ind.for. Br.kl. — Ask Br.kl.	99—61
Kløver, Bergen—B. P. F.'s Br.kl., Bergen	82—78
Safety, Bergen—Bergens Handels- forenings Br.kl.	84—76
Rival, Stavanger—Gann, Sandnes	91—69

Farsund Br.kl.—Flekkefjord Br.kl.	93—67
Foreningens Br.kl., Kr.sand—Drangsholt Bridgeklubb	87—73
Kristiansands Br.kl.—Vennesla Br.kl.	86—74
Arendals Br.kl.—Riser Br.kl.	81—79
Notodden Br.kl.—Rjukan Bridgelag	89—71
Porsgrunns Br.kl.—Bole og Borgestad Bridgeklubb	81—79
Grand Coup, Tønsberg—Larvik Handels- st.for. Br.kl.	67—61
Notterøy Br.kl.—Avant, Tønsberg	82—78
Hårdt Slag, Sandefjord—Horten Han- delsst.for. Br.kl.	92—68
Junior, Horten—Sandefjord Br.kl.	82—78
Hønefoss Br.kl.—Ringerikes Br.kl., Hønefoss	106—54
Krødsherad Br.kl.—Vikersund Br.kl.	89—71
Drammens Arb.for. Br.kl.—Forsik- ringsfunksj. Br.kl., Oslo	93—67
Favoritt, Oslo—Landfaldøens Br.kl., Drammen	89—71
Lena Br.kl.—Raufoss Br.kl.	86—74
Kolbu Br.kl.—Toten Br.kl.	
K. N. A.'s Br.kl., Hamar—Brunmunddal Bridgeklubb	84—76
Eidsiva, Eidsvoll—Bøn Br.kl.	108—52
Lillestrøm Br.kl.—Sørumsand Br.kl.	66—62
B. 14, Oslo—Lørenskog Br.kl.	64—64
System-Klubben, Strømmen—H. O. K., Oslo	90—70
Oppegård Br.kl.—Kontraktkl., Oslo	88—56
Stratos, Kolbotn—Diplom, Oslo	85—75
Tempo, Halden—Greåker Br.kl.	85—75
Tistedalens Br.kl.—Madame, Halden	75—53
Selbak Br.kl.—Sarpsborg Br.kl.	65—63
Trara Br.kl.—Fredrikstad Br.kl.	77—51
Frigg, Oslo—Fjellstrand Br.kl.	102—58
Faresonen, Oslo—Nobis, Oslo	93—67
Szueeze, Oslo—Stabekk Br.kl.	65—63
O. H. F.'s Br.kl., Oslo—Slemmestad Bridgeklubb	95—65
Hjerterknekt, Oslo—Star, Grorud	103—57
Mascot, Oslo—B. F. S.' Br.kl., Oslo	65—63
Strømsø Br.kl., Drammen—Ruter To, Oslo	84—76
Bridgekameratene, Oslo—Grei, Ski	87—73
Asker Br.kl.—Lilleaker Br.kl.	99—61
Norrøna, Strømmen—Bærum Br.kl.	67—61
Rex, Oslo—Spadilje, Oslo	69—59
Espada, Oslo—Bonus, Oslo	93—67
Murernes Br.kl., Oslo—De 4 Ess, Oslo	74—70
Espada, slo—Bonus, Oslo	93—67
Økonomenes Br.kl., Oslo—Hauketo Bridgeklubb	105—55
Variant, Oslo—Nybyens Br.kl., Drammen	80—80
Maribo, Oslo—Trumf, Oslo	67—61
Sporveiens Br.kl., Oslo—Fellows, Oslo	67—61
Ruterseks, Oslo—Vienna, Oslo	85—75
Progress, Oslo—Bekkelagshøgda Br.kl.	88—72
Emo Br.kl., Oslo—Fair Play, Oslo	71—57
Bridgkl. 1938, Kr.sand—Mandals Bridgeklubb	85—75

altså mangler du Ess, D, Kn. Blinde-
mann har Kløver K, Kn., selv har du
Ess,x,x,x, det som mangler er D, 10.

5). Legg nå blindemanns kort med
baksiden opp, og prøv om du kan huske
hvilke honnører han hadde i hver farve,
må du sammenligne med dine egne kort.

6). Gjenta den foregående øvelsen,
men legg nå begge hendes kort med
baksiden opp, etter at du har sett på
dem. Prøv så å huske hvordan honnør-
ene er fordelt. Glem ikke dette med *for-
delingen*, både når du ser på kortene og
når du siden forsøker å huske dem, for
det er denne sammenligningen som gjør
at hukommelsen blir bedre.

7). Når du greier de to foregående
øvelsene godt, gir du to hender. Snu
blindemanns kort opp, sammenlign den
med dine egne, legg begge hender med
baksiden opp, og prøv nå om du kan
huske både antall kort i hver farve og
honnørene i hver enkelt.

Glem ikke det som er grunnregelen
for all hukommelse. Alt det man vet er
at tingene er forskjellige eller like, og
sammenligningen mellom dem er det
som fester dem i minnet.

Herr Edv. Kvisvik
Boks 134

A S K E R

Årets vakreste spill.

En av de nyhetene vi lanserer i år er en konkurranse om årets vakreste spill. Det spiller ingen rolle hva slags poeng det er i spillet, bare det er godt. Det kan være en ekstra flott melding, et godt motspillpoeng eller en elegant spilleføring. Det er en selvfølge at spillet gjengis helt nøyaktig slik som det ble spilt, for ordens skyld vil det kanskje være å foretrekke å få en bevidnelse fra en motspiller eller en tilskuer. Derimot spiller det ingen rolle om spillet forekommer i robberbridge eller i turnering — dog ikke i en turnering hvor spillene ikke er tilfeldig gitt.

De beste spillene — etter relaksjonens oppfatning — blir gjengitt i Norsk Bridgemagasin. Ved årets slutt velger en jury ut det vakreste av disse, og spilleren vil få tilstillet en solvpremie.

Vi må be leserne om å hjelpe oss med å skaffe spillene. Hvis

De selv har spilt et spill som De kan tenke Dem kan komme med, eller hvis De har sett et slikt spill, så send det inn til oss. Er De i tvil om spillet er godt nok så send det for sikkerhets skyld. For å oppmuntre leserne til å sende oss spill vil en bridgebok med forfatterens dedikasjon bli gitt til den som sender oss det spillet som får titelen «årets vakreste».

Det behøver slett ikke å være noen ekspert som spiller årets vakreste spill, en gjennomsnittsspiller kan godt i et lyst øyeblikk finne «alle tiders spilleføring». Juryen tar ved bedømmelsen ikke noe hensyn til hvem som har spilt spillet.

Konkurransen er bare åpen for norske bridgespillere.

Spillene sendes til Rolf Bøe, Eugeniagt. 1, Oslo.

Og så ønsker vi leserne lykke til.